

Bruksela, 13 marca 2023 r.
(OR. en)

7359/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0069 (NLE)

AELE 9
EEE 6
N 21
ISL 21
FL 7
MI 187
AVIATION 65
RELEX 333

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	13 marca 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 136 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmian do załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG (Rozporządzenie w sprawie EASA)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 136 final.

Zał.: COM(2023) 136 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.3.2023 r.
COM(2023) 136 final

2023/0069 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmian do załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG

(Rozporządzenie w sprawie EASA)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie EOG w związku z planowanym przyjęciem decyzji Wspólnego Komitetu dotyczącej zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) oraz załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie EOG

Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”) gwarantuje obywatelom i podmiotom gospodarczym EOG równe prawa i obowiązki w ramach rynku wewnętrznego. Porozumienie przewiduje objęcie prawodawstwem UE dotyczącym czterech swobód wszystkich 30 państw EOG, a mianowicie państw członkowskich UE, Norwegii, Islandii i Liechtensteinu. Ponadto Porozumienie EOG obejmuje współpracę w innych ważnych dziedzinach, takich jak badania i rozwój, kształcenie, polityka społeczna, środowisko, ochrona konsumentów, turystyka i kultura, zwanych wspólnie „działaniami wspierającymi i politykami horyzontalnymi”. Porozumienie weszło w życie 1 stycznia 1994 r. Unia Europejska wraz z jej państwami członkowskimi jest stroną Porozumienia.

2.2. Wspólny Komitet EOG

Za zarządzanie Porozumieniem EOG odpowiada Wspólny Komitet EOG. Jest to forum wymiany poglądów dotyczących funkcjonowania Porozumienia EOG. Jego decyzje podejmowane są w drodze konsensusu i są wiążące dla stron. Odpowiedzialność za koordynację spraw dotyczących EOG po stronie UE spoczywa na Sekretariacie Generalnym Komisji Europejskiej.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu EOG

Oczekuje się, że Wspólny Komitet EOG przyjmie decyzję Wspólnego Komitetu EOG („planowany akt”) dotyczącą zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG.

Celem planowanego aktu jest włączenie do Porozumienia EOG rozporządzenia w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (rozporządzenie EASA)¹.

Planowany akt będzie wiążący dla stron zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Komisja przedkłada projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG do przyjęcia przez Radę jako stanowisko Unii. Po przyjęciu stanowiska należy je przedstawić Wspólnemu Komitetowi EOG w najbliższym możliwym terminie.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego („Agencja”) oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91, Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

Projekt decyzji jest związany z pakietem decyzji obejmującym około 60 dodatkowych powiązanych aktów prawnych, które nie wykraczają poza dostosowania techniczne. Po jego przygotowaniu pakiet dotyczący bezpieczeństwa lotniczego zostanie przyjęty w całości na jednym posiedzeniu Wspólnego Komitetu EOG.

Dodatkowa ustawa o bezpieczeństwie lotniczym – rozporządzenie w sprawie morskich operacji śmigłowcowych² – nie jest gotowa do włączenia do przedmiotowego jednolitego pakietu dotyczącego bezpieczeństwa lotniczego. Wynika to z braku zgodności co do terytorialnego zakresu stosowania Porozumienia EOG.

W interesie ogólnego bezpieczeństwa lotniczego i równych warunków działania w całym EOG zaleca się dalsze włączanie rozporządzenia w sprawie EASA (i powiązanych aktów), podczas gdy UE i państwa EOG-EFTA będą dążyły do osiągnięcia porozumienia w zakresie włączenia rozporządzenia w sprawie morskich operacji śmigłowcowych. Taka decyzja pozostaje jednak bez uszczerbku dla stanowiska UE w sprawie włączenia rozporządzenia w sprawie morskich operacji śmigłowcowych oraz terytorialnego zakresu stosowania Porozumienia EOG.

Załączony projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG wprowadza prawo udziału państw EOG-EFTA w zarządzie Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego, które wykraczają poza to, co można uznać za zwykłe dostosowania techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady nr 2894/94. Rada ustala zatem stanowisko Unii.

Załączony projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG zawiera ponadto następujące główne dostosowania dotyczące państw EOG-EFTA.

Powyższe rozporządzenia (WE) nr 1592/2002 i (WE) nr 216/2008 zostały włączone do Porozumienia EOG wraz z dostosowaniem zapewniającym pełny udział państw EOG-EFTA w zarządzie Agencji. Dostosowanie to zostaje utrzymane w celu włączenia nowego rozporządzenia w sprawie EASA. Ponadto do zarządu w charakterze obserwatora należy również dopuścić Urząd Nadzoru EFTA. Należy zapewnić udział państw EOG-EFTA, a także status obserwatora dla Urzędu Nadzoru EFTA w komitetach ustanowionych na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1139, rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 i rozporządzenia (WE) nr 1008/2008.

O ile Urząd Nadzoru EFTA lub, w zależności od przypadku, Stały Komitet działają w zakresie swoich kompetencji wynikających z Porozumienia EOG, mają one prawo do uzyskania pomocy ze strony Agencji, jeżeli Agencja powinna udzielić takiej pomocy Komisji. Nie mogą być uznane za mające zastosowanie do państw EOG-EFTA żadne przepisy rozporządzenia, które mogłyby być interpretowane jako przenoszące na Agencję jakiegokolwiek uprawnienia do działania w imieniu państw EOG-EFTA na mocy umów międzynarodowych do celów innych niż udzielanie wsparcia w wykonywaniu zobowiązań wynikających z tych porozumień.

Odpowiednie wymogi dotyczące zarządzania ruchem lotniczym/służb żeglugi powietrznej określone w rozporządzeniu, aktach wykonawczych i aktach delegowanych do tego rozporządzenia, które wynikają z przepisów mających zastosowanie do regionów Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) – europejskiego (EUR) lub Afryki

² Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1199 zmieniające rozporządzenie (UE) nr 965/2012 w odniesieniu do zatwierdzania operacyjnego nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów, certyfikacji dostawców usług danych i nadzoru nad nimi oraz morskich operacji śmigłowcowych.

i Oceanu Indyjskiego (AFI) – należy rozumieć jako niewymagane dla Islandii w przypadku, gdy przestrzega ona uzupełniających przepisów regionalnych ICAO dla regionu Północnego Atlantyku (NAT).

Urząd Nadzoru EFTA ma za zadanie monitorować, czy państwa EOG-EFTA wypełniają zobowiązania wynikające z Porozumienia EOG, podobnie jak robi to Komisja wobec państw członkowskich. Dostosowania są konieczne w celu odzwierciedlenia tej roli Urzędu Nadzoru EFTA, w szczególności w przypadkach, gdy przepisy aktu UE przewidują jakąkolwiek interakcję między Komisją a agencją UE. Dostosowania korygują teksty odpowiednich przepisów w celu odzwierciedlenia tego podziału zadań oraz zapewnienia, aby odpowiednie prawa i obowiązki Komisji wobec Agencji zostały również rozszerzone na Urząd Nadzoru EFTA w odniesieniu do państw EOG-EFTA.

Państwa EFTA uczestniczą we wkładzie finansowym Unii na rzecz Agencji.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet EOG jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Porozumienia EOG. Akt, który ma zostać przyjęty przez Wspólny Komitet EOG, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący dla stron na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94 w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94 jest uzależniona głównie od materialnej podstawy prawnej aktu prawnego Unii, który ma zostać uwzględniony w Porozumieniu EOG.

Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Ponieważ decyzja Wspólnego Komitetu włącza do Porozumienia EOG rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1), niniejszą decyzję Rady należy oprzeć na tej samej materialnej podstawie prawnej co uwzględniony akt. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 100 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 100 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE i art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94 w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu EOG zmieni załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmian do załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG

(Rozporządzenie w sprawie EASA)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁴, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁵ („Porozumienie EOG”) weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady⁶ (UE) 2018/1139.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) oraz załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem opierać się na załączonym projekcie decyzji,

⁴ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁵ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91, Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do proponowanej zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*